

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ในการป้องกันโรคเอดส์ ครอบคลุมสาระสำคัญดังนี้คือ วัตถุประสงค์ สมมติฐาน กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุป ผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกัน โรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส

1.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติใน การป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกตาม ปัจจัยต่าง ๆ ตามประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ เพศ ศาสนา ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ เขตที่อยู่อาศัยของนักเรียน ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษา หลักสูตรการศึกษา เรื่อง โรคเอดส์ การรับข่าวสารทางวิทยุ การรับข่าวสารทางโทรทัศน์ การรับข่าวสาร ทางหนังสือพิมพ์ การพูดคุยกับเพื่อน และการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ สาธารณสุข

2. สมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนชายมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนหญิง

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจดีมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจไม่ดี

สมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท

สมมติฐานข้อที่ 5 นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

สมมติฐานข้อที่ 6 นักเรียนที่เคยผ่านหลักสูตรเรียนในหลักสูตรมีระดับความรู้ เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนในหลักสูตร

สมมติฐานข้อที่ 7 นักเรียนที่รับข่าวสารทางวิทยุมากมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางวิทยุน้อย

สมมติฐานข้อที่ 8 นักเรียนที่รับข่าวสารทางโทรทัศน์มากมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางโทรทัศน์น้อย

สมมติฐานข้อที่ 9 นักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มากมีระดับความรู้ เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์น้อย

สมมติฐานข้อที่ 10 นักเรียนที่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์กับเพื่อนๆ

สมมติฐานข้อที่ 11 นักเรียนที่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย ของจังหวัดนราธิวาส ในปีการศึกษา 2535 จำนวน 362 คน ซึ่งได้ มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากร ทั้งหมด 3,794 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและจากประสบการณ์ในการทำงานของผู้วิจัยเองแบ่งเป็น 6 ตอนดังนี้

<u>ตอนที่</u>	1	เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 19 ข้อ
<u>ตอนที่</u>	2	เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการติดต่อของโรคเอดส์ จำนวน 16 ข้อ
<u>ตอนที่</u>	3	เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาการของโรคเอดส์ จำนวน 12 ข้อ

- ตอนที่ 4 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์
จำนวน 12 ข้อ
- ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติต่อโรคเอดส์ จำนวน 20 ข้อ
- ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์
จำนวน 8 ข้อ

5. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนทุกโรงเรียนที่สังกัดสามัญศึกษาจังหวัดนราธิวาส เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล โดยแจ้งจำนวนนักเรียนที่ต้องการและผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ตามขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ เพศ ศาสนา สถานะทางสังคมเศรษฐกิจ เขตที่อยู่อาศัยของนักเรียน ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษา หลักสูตรการศึกษาโรคเอดส์ การรับข่าวสารทางวิทยุ การรับข่าวสารทางโทรทัศน์ การรับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ การพูดคุยกับเพื่อน และการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยหาความถี่และร้อยละ

6.2 ศึกษาระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าเฉลี่ยคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E._{mean})

6.3 ศึกษาเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ของนักเรียนจำแนกตามตัวแปร เพศ ศาสนา เขตที่อยู่อาศัยของนักเรียน ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษา หลักสูตรการศึกษา โรคเอดส์ การพูดคุยกับเพื่อน และการได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยการทดสอบค่าที (t-test)

6.4 ศึกษาเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ของนักเรียนจำแนกตามตัวแปร ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ การรับข่าวสารทางวิทยุ การรับข่าวสารทางโทรทัศน์ และการรับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และทดสอบรายคู่ในกรณีที่มีความแตกต่างกัน โดยวิธีเชฟเฟ (Sheffe Method)

7. สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังต่อไปนี้

7.1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส จำนวน 362 คน เป็นเพศหญิงร้อยละ 60 เพศชายร้อยละ 40 นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 60 ศาสนาพุทธร้อยละ 40 อาศัยอยู่ในเขตเมืองร้อยละ 40 และอาศัยอยู่ในเขตชนบทร้อยละ 60 ส่วนใหญ่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาร้อยละ 68 และเคยมีการเรียนเรื่องโรคเอดส์ในโรงเรียนร้อยละ 89 โดยที่นักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 54 ส่วนการรับข้อมูลข่าวสารทางวิทยุ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ

ปานกลาง ร้อยละ 60 ส่วนการรับข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 60 และการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์นั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 51 เช่นเดียวกัน นอกจากนี้นักเรียนยังมีการรับข้อมูลข่าวสารจากการพูดคุยกับเพื่อน ร้อยละ 85 และได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 65

7.2 ระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของนักเรียน ส่วนใหญ่จะมีความรู้อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 77 เจตคติต่อโรคเอดส์ส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีและถูกต้องต่อโรคเอดส์ ร้อยละ 84 และมีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์สูงมาก ร้อยละ 97

โดยภาพรวมแล้วระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส จะอยู่ในระดับสูง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79

7.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ต่อตัวแปร เพศ ศาสนา เขตที่อยู่อาศัยของนักเรียน ประเภทของโรงเรียนที่ศึกษา หลักสูตรการศึกษาโรคเอดส์ การพูดคุยกับเพื่อน การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ฐานะทางสังคมเศรษฐกิจ การรับข่าวสารทางวิทยุ การรับข่าวสารทางโทรทัศน์ และการรับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ ปรากฏผลดังนี้

7.3.1 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส เพศชายและเพศหญิง มีระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ส่วนเจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนเพศหญิงมีเจตคติต่อโรคเอดส์และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนเพศชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

7.3.2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

7.3.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจดี ปานกลาง และไม่ดี มีระดับความรู้และการปฏิบัติ ในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ส่วนเจตคติต่อโรคเอดส์ นักเรียนที่มี ฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจไม่ดี มีเจตคติต่อโรคเอดส์ ดีกว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจไม่ดี มีเจตคติต่อโรคเอดส์ ดีกว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ส่วนนักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจปานกลาง และนักเรียนที่มี ฐานะทางสังคมเศรษฐกิจดี มีเจตคติต่อโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

7.3.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองและเขตชนบท มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

7.3.5 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีระดับความรู้ และเจตคติต่อโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษาจะมีความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนที่ศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

ส่วนการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียน ไม่แตกต่างกัน

7.3.6 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่เคยเรียนในหลักสูตรและที่ไม่เคยเรียน มีความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เคยเรียน เรื่องโรคเอดส์ในหลักสูตรจะมีความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนเรื่องโรคเอดส์ในหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

ส่วนการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

7.3.7 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางวิทยุมาก ปานกลาง และน้อย มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

7.3.8 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์มาก ปานกลาง และน้อย มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8

7.3.9 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มาก ปานกลาง และน้อย มีระดับความรู้ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9 ส่วนเจตคตินั้น นักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มาก ปานกลางและน้อย มีเจตคติต่อโรคเอดส์แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9 โดยมีรายละเอียดดังนี้

นักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์น้อย มีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ต่ำ มีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนนักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ปานกลาง และนักเรียนที่มีการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์สูง มีเจตคติต่อโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

7.3.10 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา ที่เคยพูดคุยและไม่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์กับเพื่อน มีระดับความรู้ และเจตคติต่อโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 10 ส่วนการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์นั้น นักเรียนที่เคยพูดคุยและไม่เคยพูดคุย จะมีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่เคยพูดคุยเรื่องโรคเอดส์กับเพื่อนจะมีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยพูดคุยกับเพื่อน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 10

7.3.11 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา นักเรียนที่เคยได้รับและไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีความรู้และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 11 ส่วนเจตคติต่อโรคเอดส์นั้นนักเรียนเคยได้รับและไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีเจตคติต่อโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 11

8. การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นลำดับต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนชายมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนหญิง

ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส เพศชายและเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมทินี ตั้งตรงไพโรจน์ (กองสุศึกษา 2535 : 71) พบว่าเพศไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ในนิสิตศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี พ.ศ. 2534 จึงสรุปได้ว่านักเรียนเพศชายและหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

สำหรับเจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์นั้น ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนเพศหญิงมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนเพศชาย ทั้งนี้เพราะว่าโดยลักษณะทางสังคมและอุปนิสัยพื้นฐานของนักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงมีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถส่งผลให้เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่ากันได้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนเพศชายและหญิงมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนหญิงจะมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนชาย

สมมติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม

ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ที่แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธจะมีความรู้ เจตคติ และ

การปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม จะเห็นได้ว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่จะศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งการเรียนจะแบ่งใน 2 ลักษณะ คือ ในภาคเช้า จะมีการเรียนวิชาทางด้านศาสนาอิสลาม ส่วนในภาคบ่าย จะมีการเรียนสายสามัญ ทำให้นักเรียนมีความสนใจในด้านสายสามัญหรือสังคมปัจจุบัน น้อยกว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จึงทำให้มีความแตกต่างในการเรียนรู้เรื่องโรคเอดส์ได้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธมีความรู้ และเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม แต่มีการปฏิบัติในการป้องกันที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจดีมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจไม่ดี

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัด นราธิวาส ที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน จะมีระดับความรู้และการปฏิบัติ ในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิจัย ครั้งนี้จะเห็นได้ว่าอาจเนื่องมาจากในสภาพทางสังคมปัจจุบันนั้น ทุกคนมีสิทธิ และเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารต่างๆ เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในเรื่องของ โรคเอดส์ รัฐบาลจะเป็นทำหน้าที่กระจายข่าวสารให้แก่ประชาชนในทุกสถานภาพ ไม่แบ่งฐานะ ฉะนั้นการรับข่าวสารจึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ จึงไม่ทำให้ระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์ของนักเรียนแตกต่างกัน สำหรับการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์นั้นมีปัจจัยของสภาพแวดล้อมซึ่งเป็น ปัจจัยทางสังคมเดิวกันมีอิทธิพลมากกว่าปัจจัยทางด้านอื่นๆ การปฏิบัติในการป้องกัน โรคเอดส์ในนักเรียนที่มีฐานะทางสังคมเศรษฐกิจที่แตกต่างกันจึงไม่ปรากฏการปฏิบัติ ในการป้องกันโรคเอดส์ที่แตกต่างกัน ส่วนเจตคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนที่

มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจแตกต่างกันมีเจตคติแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจไม่ดีจะมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจดีและฐานะทางสังคม เศรษฐกิจปานกลาง จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจดี ปานกลางและไม่ดี มีระดับความรู้และการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจไม่ดีจะมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจดีและนักเรียนที่มีฐานะทางสังคม เศรษฐกิจปานกลาง

สมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อังสนา บุญธรรม (กองสุขศึกษา, 2535:76) ซึ่งพบว่านักเรียนในเขตชนบทมีความรู้ และเจตคติต่อโรคเอดส์สูงกว่านักเรียนในเขตเมือง ในจังหวัดนครราชสีมา ปี พ.ศ. 2535 ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันการสื่อสารมีความก้าวหน้ามาก อีกทั้งนักเรียนโรงเรียนในเขตชนบทสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารเพื่อพัฒนาความรู้ให้กับนักเรียนได้เท่าเทียมกับโรงเรียนในเขตเมือง จึงไม่อาจทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกันได้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองและเขตชนบทมีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส มีความรู้ และเจตคติต่อโรคเอดส์ที่แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีความรู้ และเจตคติดีกว่านักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะเห็นได้ว่าประเภทของโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่นั้นมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้โดยตรง นักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะมีการเรียนการสอนหลักสูตรทางศาสนาและหลักสูตรทางสายสามัญรวมกัน โดยทั่วไปแล้วโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในจังหวัดนราธิวาสจะเป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามทั้งหมด ฉะนั้นระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ใช้ในโรงเรียนจึงยึดหลักตามศาสนบัญญัติ และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด การผิดประเวณีและเสพยาของมึนเมา จึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้สำหรับนักเรียนในกลุ่มนี้ การให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์จึงไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ส่วนนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา จะมีรูปแบบของการศึกษาที่แตกต่างกัน และจะได้รับความสนใจมากกว่า จึงทำให้ระดับความรู้ เจตคติแตกต่างกันได้ดังผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงสามารถสรุปได้ว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจะมีความรู้และเจตคติดีกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ส่วนการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 นักเรียนที่เคยผ่านหลักการเรียนในหลักสูตรมีระดับความรู้เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนในหลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส มีความรู้ และเจตคติต่อโรคเอดส์ที่แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่เคยเรียนในหลักสูตรจะมีความรู้และเจตคติดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนในหลักสูตร

ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งในปัจจุบันมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ดีและมีคุณภาพ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่เคยเรียนในหลักสูตรจะมีความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยเรียนในหลักสูตร ส่วนการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์นั้นไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 7 นักเรียนที่รับข่าวสารทางวิทยุมากมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์กว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางวิทยุน้อย

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัด นราธิวาส มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมาจากเหตุผลที่ว่านักเรียนส่วนใหญ่ จะอยู่ในวัยที่มุ่งมั่นต่อการเรียน ไม่ใคร่มีเวลาสำหรับการรับข่าวสารทางวิทยุเท่าใดนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนในมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 15-24 ปี นับว่าเป็น วัยที่มีความคิดคณอง จะมีความสนใจในเรื่องบันเทิงมากเป็นพิเศษโดยไม่สนใจ ในเรื่องที่มีสาระเท่าใดนัก ฉะนั้นการเปิดรับข่าวสารทางวิทยุจึงมุ่งในเรื่อง ราชการบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่ปรากฏผลถึงความแตกต่างของระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่รับ ข่าวสารทางวิทยุมาก ปานกลาง และน้อย มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 8 นักเรียนที่รับข่าวสารทางโทรทัศน์มากมีระดับ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับ ข่าวสารทางโทรทัศน์น้อย

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัด นราธิวาส มีความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมาจากเหตุผลที่ว่านักเรียนส่วนใหญ่ จะอยู่ในวัยที่มุ่งมั่นต่อการเรียน

ไม่มีใครมีเวลาสำหรับการรับข่าวสารทางโทรทัศน์เท่าใดนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 15-24 ปี นับว่าเป็นวัยที่มีความติดคนอง จะมีความสนใจในเรื่องบันเทิงมากเป็นพิเศษโดยไม่สนใจในเรื่องที่มีสาระเท่าใดนัก ฉะนั้นการเปิดรับข่าวสารทางโทรทัศน์จึงมุ่งในเรื่องรายการบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่ปรากฏผลถึงความแตกต่างของระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ดังที่พบในการวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางโทรทัศน์มาก ปานกลาง และน้อย มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 9 นักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มากมีระดับความรู้ เจตคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์น้อย

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส มีเจตคติต่อโรคเอดส์แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์น้อยจะมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มากและปานกลาง จะเห็นได้ว่านักเรียนเป็นวัยรุ่นเรียนซึ่งมีรูปแบบส่วนใหญ่แล้วจะต้องสร้างนิสัยหรือรักการอ่านหนังสือ ฉะนั้นการรับข้อมูลข่าวสารทางหนังสือพิมพ์จึงสามารถมีผลต่อเจตคติต่อโรคเอดส์ได้ โดยเฉพาะนักเรียนที่อ่านหนังสือเรื่องโรคเอดส์หรือทราบข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์มาก ยิ่งจะทราบถึงอันตรายและความรุนแรงของโรคเอดส์ จึงอาจส่งผลให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อโรคเอดส์ได้ ดังผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์น้อยจะมีเจตคติต่อโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มากและปานกลาง ส่วนความรู้เรื่องโรคเอดส์ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์นั้นนักเรียนที่รับข่าวสารทางหนังสือพิมพ์มาก ปานกลาง และน้อย มีระดับความรู้เรื่องโรคเอดส์และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 10 นักเรียนที่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์มีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์กับเพื่อนๆ

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส มีการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์มีการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์ จะเห็นได้ว่านักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่มีการคบเพื่อน และเพื่อนจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก ซึ่งมีผลต่อการมีพฤติกรรม จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์มีการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์ ส่วนความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์นั้นนักเรียนที่เคยพูดคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์และไม่เคยคุยเกี่ยวกับโรคเอดส์มีความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 11 นักเรียนที่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ผลการวิจัยพบว่าปรากฏว่านักเรียนมัธยมตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส มีความรู้ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะมีระดับความรู้ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำเนื่องจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับโรคเอดส์โดยตรง ฉะนั้น การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จะทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธามากกว่าการเรียนในชั้นเรียนปกติ แต่ยังพบว่าไม่มีผลต่อเจตคติของนักเรียน ดังที่พบในการวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะมีระดับความรู้และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ส่วนเจตคติต่อโรคเอดส์นั้น นักเรียนที่เคยและไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีเจตคติต่อโรคเอดส์ที่ไม่แตกต่างกัน

9. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา ในการป้องกันโรคเอดส์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการต่อการดำเนินงานควบคุมโรคเอดส์ โดยเฉพาะการควบคุมโรคเอดส์ในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

9.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำเอาไปใช้

9.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

9.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำเอาไปใช้

9.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง และยังพบว่าการเคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขนั้นจะมีระดับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จากประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าควรให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีบทบาทในการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ร่วมกับครูผู้สอนให้มากขึ้น โดยที่อาจจะให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นวิทยากรพิเศษสำหรับการเรียนการสอนในเรื่องนี้

9.1.2 ระดับความรู้และเจตคติต่อโรคเอดส์ของนักเรียนที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนต่ำกว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษา จึงควรเน้นและให้ความรู้แก่นักเรียนในกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้มากขึ้น และ

ควรจัดให้มีหลักสูตรการสอนเรื่องโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง และเหมาะสม เช่น การใช้สื่อการสอนที่สามารถใช้ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(โรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม)ได้ เป็นต้น

9.1.3 ควรสนับสนุนเรื่องการใช้สื่อที่ถูกต้องโดยเฉพาะ สื่อบุคคลที่เหมาะสม ตลอดจนสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสม เช่น สื่อสำหรับนักเรียนหรือเยาวชนทั่วไปควรจะเป็นสื่อที่แปลกใหม่ ดึงดูดความสนใจ หรือมีความสะเทือนใจสูง รวมทั้งสื่อประเภทนวนิยาย หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ส่วนการใช้สื่อประเภทอื่น ๆ นั้น ควรมีการบรรยายประกอบเพลงยอดนิยมทางวิทยุ ที่จัดรายการโดยดารายอดนิยม ภาพยนตร์ประเภทวัยรุ่น ภาพยนตร์ผจญภัย ที่แฝงคติต่าง ๆ รวมทั้งละครโทรทัศน์ประเภทวัยรุ่น เป็นต้น

9.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ของความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนที่ชัดเจน

9.2.2 ควรมีการศึกษาหาความเหมาะสมของวิธีการ และรูปแบบใหม่ ๆ ในการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่นักเรียนในโรงเรียนแต่ละประเภท(สังกัด)

9.2.3 ควรศึกษาผลของสื่อวิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ที่มีต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ของนักเรียนที่ชัดเจน